

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010235
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4218010235.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci obžalovaného D. V., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného D. V. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 10.06.2021 sp.zn. 2T/43/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14.10.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný

D. V., nar. X.X.XXXX, bytom R. M. číslo XX, t.č. sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v T. nad D.,

o d s u d z u j e

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona za zistenia poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e s a výrok o treste uloženom právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, spisová značka OT/88/2020 doručený obžalovanému 10.12.2020, právoplatný 23.12.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudcom, rozsudkom z 10.06.2021 sp.zn. 2T/43/2018 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného D. V. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

hoci mu ako rodičovi zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti V. V., nar. XX.XX.XXXX a K. V., nar. XX.XX.XXXX, pričom právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 9P/286/2013 z 19.02.2014, právoplatného dňom 06.03.2014, sa zaviazal prispievať na ich výživu mesačne sumou po 30,- eur na každé dieťa do rúk matky detí K. C. - V., bytom L., T. číslo XXXX/X a ďalším rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/135/2017 zo dňa 16.10.2018 právoplatným dňom 16.03.2019 sa čiastka výživného zvýšila na sumu po 50,- eur mesačne na každé dieťa, túto povinnosť si zavinené úmyselne neplnil od 18.02.2017 po tom, čo prevzal rozsudok z predchádzajúceho odsúdenia a neplnil až do 16.10.2017, kedy nastúpil na ochrannú protitoxikomanickú ústavnú liečbu uloženú súdom, a následne od 22.02.2018 do jeho vzatia do väzby a následne do výkonu trestu odňatia slobody, teda do 31.07.2019 a následne po jeho prepustení na slobodu od 01.02.2020, do jeho opätovného vzatia do väzby do 09.12.2020, počas celého zavineného obdobia neplatenia výživného nikde nepracoval a nemal žiadny pracovný ani obdobný pomer a ani legálny zdroj príjmov, nevyvinul ani minimálne úsilie k tomu, aby si prácu a teda príjem zabezpečil aspoň prostredníctvom príslušného úradu práce ako možného sprostredkovateľa na trhu práce, a hoci matka oprávnených detí poberá od príslušného úradu od 01.08.2017 náhradné výživné v rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, ten v období od 17.02.2017 až do 16.10.2017 a v období od 22.2.2018 do 9.7.2019 voči obom deťom a potom po prepustení na slobodu od 1.2.2020 do jeho opätovného vzatia do väzby do 9.12.2020 len voči dieťaťu K. V. a voči už dospelému V. V. od 10.7.2019 po tom čo dosiahol vek 18 rokov až do 31.7.2019 kedy bol vzatý do väzby a teda od 17.2.2017 až do 31.7.2019 zaostal na výživnom v celkovej sume 2.267,96 eur, zaostal voči matke oprávnené dieťaťa sumou vo výške 2.267,96 eur, a v období od 10.7.2019 do 31.7.2019 zaostal voči dospelému synovi V. V. v sume 45,14 eur, tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 11T/6/2016 z 08. januára 2016, ktorý obvinený prevzal dňa 17. februára 2017 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. februára 2017, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona v nedbanlivostnej forme zavinenia, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní štrnásť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dva roky.

Za tento prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom odsúdil obžalovaného podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, za použitia ustanovenia § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Podľa ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa ustanovenia § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 36 mesiacov. Podľa ustanovenia § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno spisová značka 0T/88/2020 z 10.12.2020, doručený dňa 10.12.2020, právoplatný dňa 23.12.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný napadol rozsudok odvolaním smerujúcim proti výroku o treste v zákonnej lehote, ktoré dodatočne odôvodnil sám aj prostredníctvom obhajkyne. Odvolanie odôvodnil tým, že trest uložený napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane prísny, súd nezohľadnil skutočnosť, že bol v zlej finančnej situácii, je nemajetný, napriek tomu sa v rámci svojich možností a schopností snažil vypomáhať s výživou a to materiálnou pomocou a ošatením. Matka pritom súčinnosť obžalovanému pri platení výživného neposkytovala, o čom svedčí aj skutočnosť, že do ústavu na výkon trestu mu neposlala potrebné údaje k plneniu výživného. Uložený trest je tak v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 odsek 1 až 6 Trestného zákona. Okrem toho obžalovaný dôvodil tým, že v právoplatne skončenej veci sp.zn. 2T/43/2018, ktoré odsúdenie mu bolo pričítané ako priťažujúca okolnosť, podal návrh na obnovu konania, a preto žiada súd aby vyčkal výsledok konania o obnove, pretože výsledok tohto konania môže ovplyvniť trestnú sadzbu v prejednávanej veci. Z uvedeného dôvodu má za to, že je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, pričom trest bol uložený zákonným spôsobom a to v súlade so zásadami ukladania trestov, navrhol podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že odvolanie obžalovaného smeruje len čo do výroku o uloženom treste. Vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine súdom prvého stupňa mala byť aplikovaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona. Trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov obžalovaný považuje za neprimerane prísny a takáto výmera trestu by mala predovšetkým nepriaznivý dopad na rodinu obžalovaného. Preto s prihliadnutím na tieto všetky skutočnosti obhajkyňa navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť s tým, aby bol uložený trest odňatia slobody v nižšej výmere ako bol uložený súdom prvého stupňa.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu odvolal na ním zdôvodnené odvolanie a navrhol, aby mu bol uložený miernejší trest odňatia slobody.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmal vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie podané obžalovaným je dôvodné.

Súd prvého stupňa v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku, postupoval zákonným spôsobom v zmysle základných zásad trestného konania a špecificky, po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe, postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku a vykonával dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste. Z dôvodu prijatia vyhlásenia o vine obžalovaného, ako i skutočnosti, že odvolanie bolo podané obžalovaným iba čo do výroku o treste, výrok o vine citovaného rozsudku nadobudol právoplatnosť a nebol tak predmetom preskúmvacej povinnosti odvolacieho súdu.

Obžalovaný podal odvolanie voči výroku o treste, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, keď namietal, že takto uložený trest je neprimerane prísny.

Ako bolo zistené z odpisu registra trestov, obžalovaný bol v minulosti 12 krát súdne trestaný z toho na štyri je možné prihliadať, za rôznu trestnú činnosť, inú než za akú je aktuálne prejednávaný.

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 28.10.2016 sp.zn. 4T/47/2016 bol pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov do 06.03.2022 s probačným dohľadom.

Trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/57/2016 z 28.02.2017 bol pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody 28 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 36 mesiacov, nariadený výkon trestu 06.05.2021 so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zároveň bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp.zn. 11T/6/2016 zo dňa 08.01.2016, ktorým bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 1T/99/2019 z 16.1.2020 bol za pokus prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest vykonal 31.01.2020.

Trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 0T/88/2020 z 10.12.2020 bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pri ukladaní trestu podľa § 34 odsek 1 a odsek 4 Trestného zákona zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona) a súčasne

príťažujúce okolnosti, že bol v minulosti za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona) a spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h/ Trestného zákona) z dôvodu ukladania súhrnného trestu.

Zhodne ako súd prvého stupňa, odvolací súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písmeno l/ Trestného zákona. Súčasne zistil a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, že aktívne napomáhal súdu vyhlásením o vine v zmysle ustanovenia § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal. Odvolací súd konštatuje, že je potrebné prihliadnuť na túto poľahčujúcu okolnosť, keďže obžalovaný môže pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhať nielen orgánom činným v trestnom konaní (polícii a prokurátorovi), ale i súdu v štádiu konania pred súdom. Neznamená to, že páchatel musí bezpodmienečne napomáhať od začiatku všetkým týmto orgánom, ktoré sú príslušné na vykonávanie jednotlivých štádií trestného konania. Počnúc dňom 01.01.2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy a za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti trestného konania, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. S poukazom na to súd prvého stupňa pochybil, keď nepriznal obžalovanému uvedenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona. Táto okolnosť môže byť priznaná bez ohľadu na to, či obžalovaný využije v prípravnom konaní spočiatku právo nevypovedať prípadne poprieť trestnú činnosť, čo nemôže byť hodnotené v jeho neprospech. Krajský súd ďalej konštatuje, že poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/ a § 36 písmeno n/ Trestného zákona môžu byť priznané a zohľadnené kumulatívne.

Z príťažujúcich okolností krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne vzhliadol u obžalovaného príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, keďže obžalovanému ukladal súhrnný trest, teda za dva trestné činy. Taktiež súd prvého stupňa správne zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, keďže sa obžalovaný v minulosti opakovane dopúšťal protiprávnej trestnej činnosti rôzneho charakteru. Je potrebné tiež uviesť, že obžalovaný predmetný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby.

S poukazom na vyššie pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý neprihliadol na všetky potrebné okolnosti dôležité pre rozhodnutie, čím súčasne došlo k uloženiu neprimeraného trestu, zrušil krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ písmeno e/ Trestného zákona odsek 2 Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uložil primeraný trest.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal odvolací súd zo základných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a aby trest zároveň vyjadril aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, a keďže ich pomer je vyrovnaný (2:2), odvolací súd ukladal obžalovanému trest v rámci zákonnej trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov), postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona. Preto mu vymeral krajský súd súhrnný trest odňatia slobody 18 mesiacov, t.j. blízko dolnej hranici trestnej sadzby. Zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Okresného súdu Komárno sp.zn. 0T/88/2020 zo dňa 10.12.2020, ktorým obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, keďže prejednávaný trestný čin spáchal skôr ako bol predmetný trestný rozkaz vyhlásený za iný trestný čin.

Zhodne ako súd prvého stupňa, krajský súd v rámci súhrnného trestu uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 36 mesiacov, keďže taký trest mu bol uložený už skorším trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 0T/88/2020.

Obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil, zhodne ako súd prvého stupňa, do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Neušlo pozornosti krajského súdu pochybenie súdu prvého stupňa spočívajúce v nesúlade právnej kvalifikácie so skutkovou vetou, keď obžalovaný nebol uznaný vinným podľa § 207 odsek 1 odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona (hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený) napriek tomu, že to vyplýva zo skutkovej vety. Obžalovaného súd prvého stupňa však uznal vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona (spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas) napriek tomu, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine za skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona. Z dôvodu absencie odvolania zo strany prokurátora však krajský súd nemohol túto chybu napraviť.

Výrok tohto rozhodnutia bol prijatý v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.